

Choutky

Po dvou dnech složitého a neurčitého pátrání to duo opět nahodilo proud. Poučený prvním fiaskem jsem odmítl podstoupit ruský rituál, podle kterého ze sebe pán domu dělá pokusného králíka. To učeň Fiedorov stiskl vypínač a tentokrát světlo bylo. Zeitsev začal okamžitě balit svoje věci, jako by se nemohl dočkat, až unikne peklu. Obřadní předměty především, náradí až potom. Fiedorov mezitím nepřestával nevěřičně mačkat vypínače se šťastným výrazem ve tváři. Posílal proud sem a tam, usměrňoval napětí pouhým dotykem svých andělských prstů. V jeho očích byl Zeitsev opravdovým mistrem, který za boží pomoci a přízně ovládá a usměrňuje obrovskou sílu v miniaturních drátcích.

„Pókud vý mít problém prúd, výpnout vždy červený tlačítkó.“

„Pochopil jsem, pane Zeitseve.“

„A pak zavolat mě. Níkdo jíný. Já instalovat pódle ruský plán. Pókud francouzský technik opravovat bez věděť, ón všechnó výhodít dó vzduchu.“

Nechápal jsem, v čem by se elektrické zákony v jiných zemích mohly lišit, ale už jsem se neopovažoval pouštět do odborných rozhovorů po boku s křižákem ze Sacré-Cœur, který blahořečil každou pojistku, než ji zasunul do rozvaděče. Šel jsem vyprovodit Fiedorova a Zeitseva až na nádvoří. Oba muži mi dlouze stiskli ruku a poté, co si vyměnili několik šprýmů v ruštině, nacpali svůj materiál do kufru auta. Tehdy jsem si všimnul těch fotek. Pěkně opřených o rezervu. Nevyhodili je. Schovali si je. Slečny z kalendáře Pirelli. Vedle pneumatiky. Přirozeně.

překlad věcně téměř bez chyby – jen název

stylisticky podařené

A